

quattuor anni temporum vicibus uariat̄. decem q̄ter  
ducta. in quadraginta consummant̄. quo numero ostē  
ditur ab omni temporum delectatione abstinendū &  
ieiunandum esse. et caste continenterq; uiuendū. licet  
& aliud sacramenti mysterium exprimitur. in hoc  
quod quadraginta diebus. eadem ieiunia celebrantur.  
Lege enim Mosayca generaliter uniuerso populo est  
preceptum. decimas & primitias offerre domino deo.  
Itaq; cum in hac sententia principia uoluptatum. con-  
summationesq; operū nostrorū. referre ad dei gratiā  
admonemur. in supputatione tamen quadagesime.  
summa ista legalium decimarum expletur. Totū enim  
anni tempus. triginta sex dierum numero decimatur.  
subtractis enim quadagesima diebus dñicis. quibus  
ieiunia resoluntur. his diebus quasi pro totius anni  
decimis. ad ecclesiam concurrimus. actuq; nostrorū  
operationem. deo in hostiam iubilationis offerimus.  
cuius quidē quadagesime lege sicut ait noster Cassia-  
nus. quicq; perfecti sunt non tenētur. nec exigui. huius  
canonis subiectione contēti sunt. Quem profecto illis  
qui per totum anni spacium. delicijs ac negocijs secula-  
ribus implicāt. ecclesiarū p̄cipes statuerūt. ut uel hoc  
legali qd̄ amodo dierū uite sue. q̄s totos q̄si fructus  
q̄sdam fuerāt uoraturi. uelut decias dño dedicarent.

DE IEIUNIO PENTECOSTES. Ca. XXI.

Ecundum ieiuniū est. quod iuxta canones post  
s pentecosten alia die inchoat̄. secundū quod &  
Moyses ait. In initio mensis. ordinarie facietis  
vobis ebdoma das septem. Hoc ieiuniū a plerisq; ex au-  
thoritate euāgelij post dñi ascensionē cōpleť. testimoniū  
illd̄ dñicū historialit̄ accipiētes ubi dicit. Nūqd̄ possūt  
filij sponsi lugere quā diu cū illis est sponsus? Venient  
autem dies. cū auferet̄ ab eis sp̄sus. et tūc ieiunabūt.  
Dicunt enim post resurrectionē dñi quadraginta illis

diebus quibus cū discipulis postea legi conuersatus,  
non oportere nec ieiunare nec lugere, quia in letitia  
sumus. Postea uero quā tēpus illud explet, quo Chris-  
tus aduolans ad cēlos, presentia corporali recessit, tūc  
indicendū esse ieiunium, ut per cordis humilitatem &  
abstinentiā carnis, mereāur e cēlis pmissum suscipere  
spīritum sanctum. Sed sicut diximus bene & regulari  
hoc post pētecosten a patribus cōstitutū est inchoare,  
ut gaudia promissi spīritus sancti exultates in laudibus  
dei, aduentū ipsius expectemus, & tūc per eius gratiā  
innouati, ac cēlo spūali inflāmati, abstinentiē et ieiunio  
operam demus. Cui rei concordant uerba Lucę, quibus  
dominum ascensurum in cēlos, discipulis pcepisse  
narrat. Vos autē inquit sedete in ciuitate, quoaduscq;  
induamini uirtute ex alto. Tamen si qui monachorū  
uel clericorum ieiunare cupiūt, nō sunt prohibendi,  
quia & Antonius et Paulus, & ceteri patres antiq., his  
diebus in heremo leguntur abstinuisse, nec soluisse ab-  
stinentiam, nisi tantum dominico die.

DE IEIUNIO ANTE NATIUITATEM DOMI-  
NI, QVOD FIT IN IX. ET X. MENSE, Ca. XXII.

Ercium ieiunium est quod constat in mense no-  
t uembrio, qd diu a autoritate institutum, uel  
iniiciatum Hieremię pphete testimonio declaratur,  
dicente ad eum domino, Tolle uolumen libri, &  
scribes in eo oia uerba que locutus sum tibi aduersus  
Israhel et Iudam, & aduersus oem gentē, si forte reuer-  
ta unuscq; a uia sua pessima, ppicius ero iniquitati eos-  
rū. Vocauit ergo Hierēias Baruch filiū Nerię, et scrip-  
sit Baruch ex ore Hterēię oēs sermōes dñi, q̄s locutus  
ē ad eū i uolue libri. Et pcepit Hierēias Baruch dicēs,  
Ingredere et lege de uolumie qd scripsisti ex ore meo,  
uerba dñi audiēte pplo i domo dñi i die ieiunij legis, si  
forte cadat orō eorū i cōspctū dñi, et reuertat unuscq; q;  
h ij